

ROZHODNUTÍ O ANONYMIZACI

Městský úřad Mikulov, odbor vnitřní a organizačních věcí, jako správní orgán příslušný k projednání přestupků dle § 125c zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl takto:

Výrok:

V rozhodnutí o přestupku č.j. MUMI 20011023 ze dne 17.3.2020, se provedla anonymizace následujících údajů:

1. Jméno a příjmení osoby, která se dopustila přestupku
2. Datum narození a rodné číslo této osoby
3. Adresa trvalého pobytu a jiné kontaktní údaje
4. SPZ vozidla, pokud vede k identifikaci osoby
5. Podpisy, osobní poznámky nebo údaje, které by umožnily přímou nebo nepřímou identifikaci pachatele.
6. Místo spáchání přestupku z důvodu, že se jedná o konkrétní lokalitu

Odůvodnění:

Zveřejnění rozhodnutí o přestupku má informační a preventivní účel. Zároveň však musí být chráněno právo na soukromí jednotlivce podle čl. 7 a 10 Listiny základních práv a svobod a v souladu s nařízením Evropské unie. Z tohoto důvodu je nezbytné před zveřejněním odstranit z rozhodnutí všechny osobní údaje, které nejsou nezbytné k pochopení věci. Zachována zůstane tak skutková podstat přestupku, právní kvalifikace, uložená sankce a důvody rozhodnutí. Po provedení anonymizace tak není porušen smysl a účel poskytnuté informace.

Podle ustanovení § 8a InfZ Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Předpisem upravujícím ochranu osobních údajů je především Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (dále jen „nařízení GDPR“) a dále zák. č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

Podle čl. 4 nařízení GDPR jsou osobními údaji veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě, identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby; Žadatelem požadované dokumenty obsahují osobní údaje fyzických osob spadající pod nařízení GDPR

Poučení:

Year	2000	2001	2002
2000	100	100	100
2001	100	100	100
2002	100	100	100

odborný zaměstnanec

V daném případě tak došlo ke spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto zákonem.

Dle ustanovení § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle odstavce 1 nevyžaduje zavinění.

1. podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, ve spojení s ustanovením § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, **pokutu ve výši 1500,- Kč (slovy tisícpětsetkorunčeských)**, splatná do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Města Mikulov č. 19-2033060287/0100, variabilní symbol: 824003546 na pokladně nebo prostřednictvím přiložené poštovní poukázky.
2. podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., **povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy tisícikorunčeských)**, splatných do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Města Mikulov č. 19-2033060287/0100, variabilní symbol: 815001833 na pokladně nebo prostřednictvím přiložené poštovní poukázky.

Odůvodnění:

Městskému úřadu Mikulov, odboru organizační a vnitřních věcí bylo dne [REDAKCE] postoupeno Městskou policií Mikulov, č. j: [REDAKCE] k projednání podezření z přestupku s tím, že dopravní přestupek (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci) byl spáchán vozidlem zn: [REDAKCE]

Správní orgán zaslal dne [REDAKCE] provozovateli vozidla r. z. [REDAKCE] výzvu k uhrazení peněžitě částky ve výši 700,- Kč, jako částky určené dle ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu (a to s dobou splatnosti do 15 dnů ode dne doručení výzvy). Výzva provozovateli vozidla byla doručena prostřednictvím držitele poštovní licence [REDAKCE] Provozovatel v zákonné lhůtě 15-ti dnů ode dne doručení výzvy peněžitou částku neuhradil a ani nevyužil zákonnou povinnost sdělit totožnost řidiče vozidla.

Správní orgán, aniž zahájil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, věc odložil, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájit řízení proti určité osobě.

Správní orgán projednal přestupek provozovatele vozidla v příkazním řízení a dne [REDAKCE] zaslal provozovateli vozidla Příkaz (příkaz byl doručen prostřednictvím držitele poštovní licence, doručinka byla osobně převzata [REDAKCE] Proti Příkazu podal obviněný prostřednictvím svého zmocněnce v zákonné lhůtě odpor. Zmocněncem je [REDAKCE] Zmocněnec podal odpor proti příkazu dne [REDAKCE] prostřednictvím datové zprávy (odesílatelem elektronického podání byl [REDAKCE] Správní orgán na základě posouzení podaného odporu zjistil, že podání nesplňuje zákonné náležitosti, nebyla přiložena plná moc (zastoupení účastníka pro správní řízení). Správní orgán proto vyzval zmocněnce [REDAKCE] k odstranění

nedostatku podání dne [REDACTED] Tato výzva byla adresována zmocněnci na ověřenou adresu v centrálním registru obyvatel do datové schránky. Zmocněncem bylo podání doplněno a doručeno na podatelnu MěÚ Mikulov dne [REDACTED] Doplněné podání bylo zasláno prostřednictvím datové zprávy, zmocněncem [REDACTED]

Správním orgánem bylo dále zjištěno, že ze strany provozovatele před podáním odporu, došlo k uhrazení určené částky, která byla provozovateli zaslána dne [REDACTED] Částka byla uhrazena na účet města Mikulova dne [REDACTED] V popisu platby uvedeno [REDACTED] K platbě určené částky došlo tedy po dni splatnosti, proto ji správní orgán provozovateli vrátil zpět.

Správní orgán po doplněném odporu proti Příkazu pokračoval ve správním řízení a zaslal obviněnému a zmocněnci dne [REDACTED] předvolání k ústnímu jednání na den [REDACTED] Dne [REDACTED] (zaevidováno podatelnou MěÚ Mikulov) byla zmocněncem panem [REDACTED] doručena omluva z ústního jednání prostřednictvím datové zprávy ze dne [REDACTED] Důvodem byla již zaplacená, zahraniční dovolená. Správním orgánem byla omluva přijata. Následně správní orgán nařídil nový termín ústního jednání a to na den [REDACTED] Obviněný ani zmocněnec této možnosti nevyužil a žádnou omluvu správnímu orgánu na daný náhradní termín ústního jednání nezaslal.

Na základě shromážděných důkazů ve spisovém materiálu přistupuje správní orgán k vydání rozhodnutí. Shromážděné důkazy:

1. Oznámení přestupku Městské policie (dále jen MP) ze dne [REDACTED]
2. Výpis z centrálního registru vozidel r. z. [REDACTED]
3. Kopie ověřovacího listu č. 198/18
4. Schválení úseků pro měření rychlosti MP Mikulov Policií ČR, č. j.: KRPB-252200-2/ČJ-2013-060406-KAM
5. Schválení míst – stanovisko Krajské ředitelství Policie Jihomoravského kraje – č.j. KRPB-158256-3/ČJ-2016-0600DP-TICH ze dne 24.8.2016
6. Usnesení o doložení č.j. [REDACTED]
7. Příkaz ze dne [REDACTED]
8. Podání odporu ze dne [REDACTED]
9. Úřední záznam o určení oprávněné osoby
10. Výzva k odstranění nedostatku podání č.j. [REDACTED]
11. Doplnění – plná moc ze dne [REDACTED]
12. Vratka - platební doklad o vrácení platby č. 27
13. Předvolání k ústnímu jednání ze dne [REDACTED]
14. Omluva ze [REDACTED]
15. Opětovné předvolání k ústnímu jednání ze dne [REDACTED]
16. Protokol ze dne [REDACTED]

je doloženo a prokázáno, že obviněný jako provozovatel vozidla zn. [REDACTED] r. z.: [REDACTED] v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní

komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto zákonem.

Automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy bylo zjištěno, že dne [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] neustanovený řidič vozidla r. z.: [REDACTED] překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, kdy v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 40 km/hod., jel rychlostí 57 km/hod., resp. 54 km/hod. (dle toleranční odchylky měření 3 km/hod., viz evropská směrnice č. 75/443/EHS a zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii).

V daném případě tak došlo ke spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto zákonem.

Při řešení výše uvedeného přestupku správní orgán vycházel ze spisového materiálu, kdy podle názoru správního orgánu lze veškeré písemnosti, které jsou součástí tohoto spisového materiálu, považovat za listinné důkazy podle ustanovení § 51 odst. 1, správní řád, kterými lze prokázat skutkový stav věci. Podklady ve spise neobsahují žádné rozpory, takže z nich mohl správní orgán vycházet.

Aby mohl být provozovatel vozidla uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla, musí být naplněna skutková podstata přestupku, kterého se dopustil nezjištěný řidič. Správní orgán se proto zabýval samotnou skutkovou podstatou přestupku nezjištěného řidiče.

V ustanovení § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je uvedeno, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, v odst. 3 písm. a) téhož § je uvedeno, že přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí a v odst. 3 písm. b) pak, že nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Pokud řidič rychlost jízdy překročí, vždy se zvyšuje riziko, že nebude schopen reagovat na vzniklé situace (kolize, najíždění vozidla z místa ležícího mimo pozemní komunikaci, vběhnutí dítěte do silnice, aj.). Z uvedených důvodů zákonodárce vyžaduje, aby se rychlost jízdy v obcích striktně dodržovala, protože jakékoliv její překročení, snižuje možnosti odvrácení či zabránění jakékoliv kolize při zachování plynulosti silničního provozu. Forma zavinění je v případě přestupku řidiče přinejmenším nedbalostní, což plně postačuje k naplnění skutkové podstaty přestupku - řidič totiž může a má vědět, že jede nedovolenou rychlostí, protože údaj o aktuální rychlosti jízdy může odečíst ze svého rychloměru. Vzhledem k tomu, že prostředí na pozemních komunikacích je charakteristické svou vysokou nebezpečností a nenadálým rizikem, jsou v jednotlivých ustanoveních zákona o silničním provozu stanoveny všem jeho účastníkům určité povinnosti.

Právní odpovědnost týkající se přestupku provozovatele vozidla je tedy nutné chápat jako odpovědnost objektivní, tj. odpovědnost za výsledek, bez ohledu na zavinění. V praxi to mimo

jiné znamená, že správní orgán udělující správní trest za přestupek nemusí zavinění provozovatele vozidla prokazovat.

Zákon připouští pouze liberační důvody, které jsou stanoveny v ustanovení § 125f odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, avšak ty prokazuje provozovatel - *provozovatel vozidla za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel*. Správnímu orgánu nejsou známy okolnosti, které by vylučovaly odpovědnost za spáchaný přestupek.

Přestupkem provozovatele vozidla je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, správní orgán za ně pak ukládá zákonem stanovený trest. Smyslem je zájem společnosti na tom, aby přestupky zjištěné technickými nebo jinými prostředky, kterých se dopustili nezjištění řidiči, nezůstaly neprojednány a nepotrestány. Provozovatel vozidla je postaven do role spoluodpovědného za ukázněné chování řidiče, kterému svěřil řízení jím provozovaného vozidla.

Objektivní stránkou přestupku provozovatele vozidla je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby při užití vozidla zn. [REDAKCE] [REDAKCE] r. z.: [REDAKCE] [REDAKCE] byly dodržovány řidičem tohoto vozidla povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích; toto jednání mělo za následek vznik protiprávního stavu. Naplnění pojmu „zajistit“ je splněno proto pouze tehdy, nedojde-li k porušení zákona. Proto správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že k porušení ze strany provozovatele došlo, neboť jako provozovatel vozidla nezajistil, aby nebyl (blíže neustanoveným řidičem, užívajícím provozované vozidlo r. z. [REDAKCE] [REDAKCE] spáchán přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Podle ustanovení § 2 písm. b) zákona o silničním provozu pro účely tohoto zákona „je provozovatelem vozidla vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu“. Podle ustanovení § 2 odst. 15 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, „je provozovatelem silničního vozidla osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba“.

Popisovaný protiprávní stav naplňuje materiální znaky přestupku. Stupeň společenské škodlivosti v tomto konkrétním případě dosahuje stupně vyššího než nepatrného, dosahuje tedy intenzity přestupku. Ohrožení či porušení zájmu chráněného zákonem je dáno porušením konkrétního zákazu, příkazu či povinnosti, za běžných, zákonem předvídaných okolností, neboť již naplněním formálních znaků je ohrožen či porušen zájem společnosti. Aby tomu tak nebylo, musely by existovat významné okolnosti takový závěr vylučující. Takové okolnosti však shledány nebyly. Provozovatel vozidla rezignoval na povinnost stanovenou v zákoně, tj. zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť sám výsledek prokazuje, že tuto povinnost nezajistil, což mělo za následek překročení nejvyšší

dovolené rychlosti v obci. K vyvození odpovědnosti stačí pouhý fakt porušení či nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jeho základě. Podstatným pro posouzení této otázky je skutečnost, že účastník řízení je provozovatelem vozidla a z toho mu dle okolností plynou i další závazky soukromoprávního či veřejnoprávního charakteru. Vztah provozovatele vozidla a jiného uživatele je ryze soukromoprávní, jeho režim a obsah pak závisí na podmínkách dohody smluvních stran. Na přístupu účastníka řízení jako vlastníka k věci samé poté záleží, v jaké právní formě, za jakých podmínek či zda vůbec přenechá svoji věc – (*automobil, motocykl, přívěs atd.*) - k užívání jiné osobě. Nepochybné je, že existuje i veřejný zájem na ochraně zákonných práv a povinností, které pro provozovatele vozidel vyplývají z norem veřejného práva.

Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f zákona o silničním provozu je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci - nástroje spáchání protiprávnosti - z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou. Takto konstruovaná odpovědnost působí individuálně preventivně vůči provozovateli vozidla, stejně tak jako generálně preventivně vůči okolní společnosti, neboť je zřejmé, že zjevně nastalá protiprávnost spjatá s užíváním a potažmo provozem vozidla nezůstane postižena bez odpovědnosti konkrétní osoby.

Správní orgán podotýká, že stejně tak jako provozovatel vozidla obvykle dbá na ochranu své majetkové hodnoty, bude též v jeho zájmu, aby při vědomí o povinnostech, které pro něj vyplývají ze zákonné úpravy, působil i na jiné osoby (tzn. zajistil dodržování povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích) ve snaze co nejvíce eliminovat negativní účinky, které mu jako provozovateli mohou vzniknout přímo při užívání jeho vozidla, byť způsobené třetími osobami, v rozporu s veřejnoprávními normami.

Řízení o přestupku provozovatele vozidla je svou povahou sankční správní řízení, v němž je posuzováno, zda došlo ke spáchání přestupku, kdo jej spáchal a za jakých okolností, jaký správní trest je třeba uložit pachateli přestupku za jeho protiprávní jednání.

Za přestupek provozovatele vozidla lze uložit jen správní trest, který stanoví zákon o silničním provozu. Na přestupek provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, je nutné aplikovat správní trest dle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu. Ukládání sankcí za přestupek a rozhodování o jejich výši probíhá na rovině volného správního uvážení (diskrečního práva správního orgánu), tj. zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích.

Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.

Správní orgán zvážil všechny důkazy a dospěl k závěru, že obviněný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125f odst. 1, neboť v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená tímto

zákonem, kdy s vozidlem r. z.: [REDACTED] jehož je provozovatelem, byl dne [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] neustanoveným řidičem spáchán přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů.

Správní orgán při určení druhu a výměry správního trestu postupoval podle ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a ve výše uvedeném textu odůvodnění rozhodnutí správní orgán hodnotil okolnosti přestupku, zejména přihlížel k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Osobní poměry obviněného nejsou správnímu orgánu známy.

Z hlediska posouzení povahy a závažnosti přestupku dle § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se správní orgán zaobíral významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, tedy porušením konkrétního zákazu, příkazu či povinnosti.

Vzhledem k tomu, že se jedná o objektivní odpovědnost pachatele přestupku, bez existence subjektivní stránky deliktu, správní orgán zavinění obviněného nezkoumal.

Byla posuzována také ustanovení zabývající se přitěžujícími a polehčujícími okolnostmi taxativně vymezenými v § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, avšak žádných polehčujících či přitěžujících okolností shledáno nebylo.

Správní orgán tak za spáchání přestupku uložil obviněnému **pokutu ve výši 1500,- Kč**, neboť, pro určení výši pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, kdy dle zákona o silničním provozu se

za předmětný přestupek uloží dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. – „pokuta od 1500,- Kč do 2500,- Kč.

Správní trest za přestupek byl uložen na spodní hranici zákonného rozpětí. Dle správního orgánu jde o správní trest, který zcela odpovídá splnění účelu řízení. U přestupku, u něhož nebyl zjištěn pachatel, nese objektivní odpovědnost provozovatel vozidla.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč uložil správní orgán obviněnému plně v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a § 6 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, neboť provozovatel vozidla vyvolal toto správní řízení porušením své právní povinnosti.

Poučení účastníků:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k odboru dopravy Krajského úřadu Jihomoravského kraje podáním u zdejšího správního orgánu.

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

 Odborný referent

Zmocněnec – na základě plné moci

[illegible]
